

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

Nazwa modułu/przedmiotu: Harmonia praktyczna		Kod przedmiotu: D1-DSO-PP/19 D1-DOD-PP/06
Nazwa jednostki prowadzącej moduł/przedmiot: Wydział Dyrygentury, Jazzu, Muzyki Kościelnej i Edukacji Muzycznej		Obowiązuje od roku akademickiego: 2021/2022
Nazwa kierunku: Dyrygentura		
Forma studiów: Stacjonarne I st.	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Specjalność: Dyrygentura symfoniczno-operowa Dyrygentura orkiestr dętych		Rok/Liczba semestrów: I/2
Język modułu/przedmiotu polski	Forma zajęć: ćwiczenia	Wymiar zajęć: 15 godzin
Liczba punktów ECTS	Patrz: Program studiów kierunku Dyrygentura	
Koordynator	ad. dr Szymon Godziemba-Trytek	
Prowadzący zajęcia	ad. dr Szymon Godziemba-Trytek st. wykł. dr Aleksandra Brejza	
Cele i założenia przedmiotu/modułu	Realizowanie i tworzenie konstrukcji harmoniczných na fortepianie z wykorzystaniem środków właściwych dla danego systemu harmonicznego. Zdobywanie umiejętności tworzenia autorskich ćwiczeń ilustrujących wszystkie problemy harmoniki tonalnej, odtwarzanie charakterystyki danego stylu poprzez zastosowanie właściwych środków harmoniczných.	
Wymagania wstępne	Posiadanie rozwiniętego słuchu muzycznego, ukończony kurs zasad muzyki, gra na fortepianie na poziomie podstawowym	
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Patrz: Tabela efektów uczenia się dla kierunku Dyrygentura		
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU		
Semestr pierwszy Wykonywanie na fortepianie następujących zagadnień harmoniczných: kadencji, przebiegów funkcyjnych z akordami pobocznymi, akordami septymowymi, z trójdźwiękami z dodaną sekstą, odczytywanie basu cyfrowanego i harmonizacja sopranu, progresje, zboczenie modulacyjne. Semestr drugi Wykonywanie na fortepianie ciągów harmoniczných zawierających opóźnienia, figurację akordową, alteracje, modulacje diatoniczne, chromatyczne i enharmoniczne, akordy o budowie kwartowej lub sekundowej.		
Literatura	Literatura podstawowa A. Poszowski, Harmonia systemu tonalnego dur-moll, AM Gdańsk 2001. K. Sikorski, Harmonia t. I i II, PWM Kraków 1984. K. Sikorski, Harmonia. Zbiór zadań i przykładów, PWM Kraków 1984. Literatura uzupełniająca F. Wesołowski, Nauka harmonii, AM Łódź 1997. F. Wesołowski, Materiały do ćwiczeń harmoniczných, PWM Kraków 1978. Materiały nutowe wybranych fragmentów utworów J. S. Bacha, W. A. Mozarta, L. van Beethovena, F. Chopina, C. Debussy'ego, B. Bartóka Materiały autorskie	
Metody kształcenia	analiza zjawisk harmoniczných praca z podręcznikami z elementami dyskusji	

Akademia Muzyczna
imienia Feliksa Nowowiejskiego
w Bydgoszczy

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

	praca indywidualna praktyczne ćwiczenia na fortepianie	
Metody weryfikacji efektów kształcenia	W trakcie i po każdym semestrze student zobowiązany jest do wykazania się praktyczną umiejętnością i kompetencją w realizacji obowiązujących w danym semestrze zjawisk harmonicznym (ocenianie ciągłe).	
Forma i warunki zaliczenia	Warunki zaliczenia przedstawiane są na pierwszych zajęciach. Forma: zaliczenie z oceną.	
Data	Kto modyfikował	Czego dotyczy modyfikacja
5.12.2023	as. Jarosław Ciechacki	dostosowanie do zmian w programie studiów
15.05.2021		utworzenie sylabusu